
323

Besluit van 11 september 2019, tot toekenning van het standaardopschrift «Uruzgan 2006-2010» aan het Regiment Huzaren van Boreel

Wij Willem-Alexander, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Defensie van 4 september 2019, nr. BS2019016437, directie juridische zaken, cluster wet- en regelgeving;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

Aan de opschriften in de standaard van het Regiment Huzaren van Boreel wordt toegevoegd het opschrift «Uruzgan 2006-2010» in verband met zijn inlichtingen- en manoeuvre-taak door de inzet van ISTAR-modules, verkenningspelotons en een infanteriecompagnie.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 december 2019.

Onze Minister van Defensie is belast met de uitvoering van dit besluit dat met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 11 september 2019

Willem-Alexander

De Minister van Defensie,
A.Th.B. Bijleveld-Schouten

Uitgegeven de *achttiende* oktober 2019

De Minister van Justitie en Veiligheid,
F.B.J. Grapperhaus

NOTA VAN TOELICHTING

De vaandels en standaarden van de Nederlandse krijgsmacht gaan terug tot de beginjaren van het Koninkrijk. Oorspronkelijk een veldteken en verzamelpunt in de strijd te land, is een vaandel of standaard heden ten dage vooral een symbool van saamhorigheid en van trouw van de eenheid aan de vorst. Een vaandel- of standaardopschrift kan worden toegekend indien de eenheid met ere heeft deelgenomen aan krijgsverrichtingen en zich op enig moment en/of op enige locatie heeft onderscheiden ten opzichte van andere eenheden. Bij de beoordeling worden in beschouwing genomen de aard en de wijze van het optreden, de samenstelling van het verband en de feiten en omstandigheden waaronder de strijd werd gevoerd. Hierbij wordt getoetst aan de criteria voor moedig, beleidvol en dapper optreden en aan de wettelijke grenzen van het optreden.

In de standaard van het Regiment Huzaren van Boreel staan thans de wapenfeiten: «Quatre-Bras en Waterloo 1815», «Tiendaagse Veldtocht 1831» en «Java en Sumatra 1946-1949».

De gewapende aanval op de Verenigde Staten op 11 september 2001 was voor Nederland aanleiding om in het kader van collectieve zelfverdediging deel te nemen aan *Operation Enduring Freedom* (OEF). Vanaf januari 2002 nam Nederland deel aan *International Security Assistance Force* (ISAF) in Afghanistan, die vanaf augustus 2003 werd geleid door de NAVO. Het Bonn-akkoord uit 2001 en de Resoluties 1386 en volgende van de VN-Veiligheidsraad verschaffen ISAF het mandaat om in Afghanistan «*by all necessary means*» veiligheid te brengen, de stabiliteit te bevorderen en de steun voor de Taliban en aanverwante groeperingen te verminderen. In 2006 besloot de Nederlandse regering tot een civiel-militaire bijdrage in de zuidelijke sector van ISAF. Hierbij werd nadrukkelijk de aandacht gevestigd op het opbouw karakter van de missie. Dit bleek echter al vrij snel na aanvang een onderschatting te zijn. Geconfronteerd met tegenstanders die als zodanig vaak onherkenbaar waren, zich bevonden tussen de bevolking en bij uitblijvende successen in het reguliere gevecht in toenemende mate gebruik maakten van *Improvised Explosive Devices* (IED's), veranderde het operationele concept van de Nederlandse bijdrage in de loop van de operatie.

De Nederlandse troepen traden op in samengestelde verbanden van gevechtseenheden, gevechtssteuneenheden en logistieke eenheden. De aard, omvang en intensiteit alsmede de wijze van optreden van de Nederlandse troepen waren in deze combinatie niet eerder voorgekomen. Dit betekent dat bij de meeste onderscheidende acties verschillende vaandel- of standaardvoerende eenheden betrokken waren.

In de periode 2005–2010 maakten militairen van het Regiment Huzaren van Boreel deel uit van ISAF, onder meer als onderdeel van de Nederlands-Australische *Task Force Uruzgan* (TFU) in de provincie Uruzgan. Gedurende deze gehele periode waren *Intelligence, Surveillance, Target Acquisition and Reconnaissance* (ISTAR)-modules ingedeeld bij de TFU. Daarnaast leverde het regiment in 2007 een infanteriecompagnie, alsmede in 2007 en 2008-2009 een verkenningspeloton aan de *Battle Group* van de TFU. Huzaren vormden of maakten deel uit van *Operational Mentoring and Liaison Teams* (OMLT's) bij eenheden van het Afghaanse Nationale Leger (ANA). Deze teams verzorgden de training van deze bondgenoten en namen samen met hen deel aan gevechtsacties.

De huzaren van de ISTAR-modules onderscheidden zich in de jaren 2006–2010 door, veelal zelfstandig, gebruik makend van lichtere (pantser)voertuigen en licht bewapend, buiten het bereik van ondersteunende TFU-eenheden inlichtingen omtrent de vijand te verzamelen, zoals tijdens de inlichtingenoperatie «Kunjkaw» (ten behoeve van operatie «Bor Barakai» in 2008) en «Salakar» (ter voorbereiding op operatie «Tura Ghar» in 2008 en 2009). Daarbij lokten de huzaren meer dan eens reacties uit waardoor zij soms betrokken raakten bij gevechtshandelingen. De huzaren onderscheidden zich in 2007 voorts als infanteriecompagnie van de *Battle Group* en als verkenningspelotons door hun inlichtingentaak en hun aandeel in intensieve gevechtscontacten.

Korporaal Ronald Groen sneuvelde. Aan elf militairen van het Regiment Huzaren van Boreel is het Draaginsigne Gewonden toegekend. Aan drie militairen van het regiment is het Kruis van Verdienste verleend.

Gelet op het positieve advies van de Traditiecommissie Krijgsmacht wordt aan de opschriften in de standaard van het Regiment Huzaren van Boreel toegevoegd het opschrift «Uruzgan 2006-2010» in verband met zijn inlichtingen- en manoeuvreertaak door de inzet van ISTAR-modules, verkenningspelotons en een infanteriecompagnie.

De Minister van Defensie,
A.Th.B. Bijleveld-Schouten